

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 131. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500967861904/facsimile.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

sig over Jordens Frugtbarhed, og over den Rigdom og Fylde, hvormed den her lønnede sine Dyrs kere Anstrengelser.

Noget før deres Afreise gjorde de to Venner en lille Udflygt i Egnen med Edvard Milburn, og denne lærte dem da, hvorledes de i Fremtiden, naar de gjorde Reiser igjennem Skovene, kunde undgaae at forvirle sig. Han huggede nemlig en ung Træstamme tværtover og viste dem, at de Afsnit af Træets Ringe, der vendte mod Syd, vare bredere og indtog en større Plads end de Dele deraf, der vendte mod de andre Verdens Hjørner. »Naar I lægge Mærke hertil,« sagde han, »da kan I bestandig vide, hvor Syd og hvor Nord er, selv om Solen er ganske skjult bag Taager.«

»Sandelig, jeg begriber ikke, hvor min Hukommelse var hennet,« sagde Barlow, »thi dette har jeg dog baade hørt og læst om tilforn.«

Paa denne Vandring viste ogsaa den unge Milburn dem et lille Træ, der syntes at henhøre til Myrternes Familie. »Dette Træ er os til stor Nytte,« sagde han, »thi dets Bær giver os et Slags grønt Vox, som vi bruge til Lys.« Han fortalte dem ligeledes, at der var fuldt af vilde Bier i Skoven, som havde deres Boliger i hule Stammer; »der kunne vi hente saamegen Honning, vi behøve,« sagde han, »desuden voxer der ogsaa et Slags Valbirk her i Egnen, som I vel sagtens har hørt tale om, og hvis Saft giver os Sukker i Overflødighed.«

»Hvor store Rigdomme ere der dog ikke skjulte paa disse Steder, hvor vi gik ligesom i Blinde og vare nærved at døe af Hunger,« udraabte Barlow.

Barlow befandt sig nu saa vel, at de to Venner